

Een maal per jaar rekent Ziekentroost graag op U!

DE ZIEKEN REKENEN STEEDS OP ZIEKENTROOST

Ieder jaar blijft opnieuw in welk een populariteit ons PERSONEELSFONDS „Zieken-troost“ zich mag verheugen. Wij allen dragen dit fonds wegens zijn sympathiek doel: vrijwillige vriendelijkheid VAN collega's AAN collega's — een warm hart toe. Ook dit jaar wordt er op onze naastenliefde een beroep gedaan en wel op 5 AUGUSTUS aanstaande.

De gezonden maken zich op om de heerlijkste tijd van het jaar, ieder naar zijn aard, uitbundig of kalm en rustig te vieren en te beleven, nl. de vacantie. Maar er is een categorie aan wie dit feest ontgaat, dames en heren, en dat zijn onze zieken.

Wilt U hen dus weer extra bedenken dit jaar en de PREMIE voor Uw eigen gezondheid met gulle hand aan de collectanten offeren? Ziekentroost kan er weer een heel jaar op teren. Wij komen maar eens per jaar! Hartelijk dank.

(Voor degenen die niet op de hoogte zijn, dit: Ziekentroost werd in de oorlogstijd opgericht door enkele personeelsleden met het doel in ziektegevallen die langer en ernstiger zijn dan normaal „eens wat extra te doen“. Dit gebeurt vandaag aan de dag nog, zonder aanzien des persoons en even doeltreffend als altijd. De commissie bestaat thans uit 3 leden: Mej. Groeneweg, mej. v. Bitterswijk en Hr. Klees).

MAAK DE COLLECTE VAN ZIEKENTROOST WEER TOT EEN SUCCES ! !

★ Wat zegt één onzer (die zelf ziek geweest is) over Ziekentroost?
De heer Glasbergen:

„Naar mijn ervaring bestaat de grote opgave van het ziek-zijn uit het overwinnen van de stille uren, waarin je geen zin hebt om ook maar „iets“ te doen: geen zin in de radio, geen zin in een boek. Dan ben je als ziekte dicht in de buurt van een depressie, het moment, dat je in de put geraakt.

EXAMEN-TIJD

In het VDH-de van 23 Juli jl. werd bij „van der Heense successen op VIO-examen“ bij het Sleuteldiploma de naam van de heer K. Strikwerda, afd. Ink-Goederen-controle, niet vermeld. Dit verzuim wordt haastig hersteld.

Opleidingen.

GESLAAGD:
mei. G. H. Mulder, afd. Verkoop, Ned. Handelscorrespondentie, Associatie;

mei. E. v. d. Straeten, steno Duits, Ver. v. Leraren, afd. Arbeid. (3e diploma in 1955!)

hr F. M. v. d. Grietend, Duitse Handelscorrespondentie, Associatie.

Zijn er nog anderen geslaagd voor kantoor diploma's?

Zo ja, dan gaarne opgave aan afd. Arbeid of afd. 3300.

Le.

GESLAAGD IN UTRECHT

Geslaagd: Hr T. C. Lih voor Schoolacte eerste geteelt Nijverheidsacte.

Hr. A. Kind, voor V.E.V.-examen.

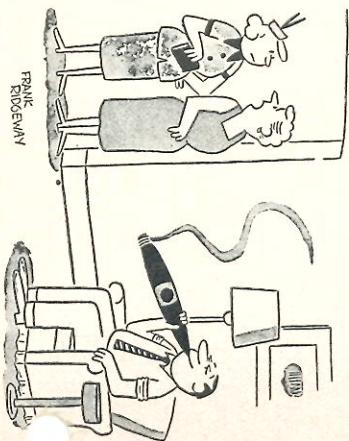
Hr H. Corsel, afd. Nachtwake, voor het Be-wijs van Voldoende Alg. Ontwikkeling N.O.

Mej. G. F. Oosterink, afd. Prod. Bureau, voor het examen Engelse Handelscorrespondentie.

Dankbetuiging uit Utrecht

Wij ontvingen een dankbetuiging van de familie Van Overbeek voor belangstelling en medeleven ontvangen tijdens ziekte en bij overlijden van hun zoon Johan.

5 AUGUSTUS A.S. COLLECTE

„Dan mag van de dokter één stijgar per dag roken ...”

De waarheid is, dat er een aantal fac-toren samenwerken, die er voor zorgen, dat je als zieke minder snel in de put raakt. En dat zijn er heel veel: verloopje, familie, vrienden, collega's met hun be-zoeken, brieven enz. En in deze rij neemt het paktje van „ZIEKENTROOST“ een geheel eigen plaats in, een plaats, die veel belangrijker is dan U wellicht op-merkt. Het zou u niet onprettig vinden, dat de comités doen namens ons allen een stil, maar erg belangrijk werk.

In de 15 maanden van mijn ziek-zijn ontving ik iedere maand iets „lekkers“, vaak in „blik“, zouds vruchten-op-sap en dergelijke „suppige“ zaken. Met de Kerst-dagen ontving ik, met vele groeten, een geestig boekje, „Poes-Pus“ van Simon Carmiggelt; met Sinterklaas (het jaar

daaropvolgend) kwam weer een boek, nu van Peart Buck, dat bij nader onder-zoek een doos fondanten bleek te zijn. En dan was daar weens Mej. Groene-weg, helemaal haarszelf, met een grote fruitmand van „ZIEKENTROOST“. Ik zal best wat vergeeten zijn — de mens leeft erg prettig, als je „alleen maar“ beter ligt te worden. Het is een ervaring, die ik niet meer vergeeten zal. Ik ben U allen erg dankbaar, dat dit via het Comité ZIEKENTROOST mogelijk was.

Uw collega,
J. Glasbergen,
afd. Hoofdboekhouding.

LOON NAAR WERKEN?

HEET LOON over de vacantieweek (loonweek 33) plus vacantiegratificatie wordt uitbetaald op Woensdag 3 Augustus a.s.

DE MAANDSALARISSEN over Augustus worden op 25-8-1955 betaald. Diegenen die de week van 22 t.m. 27 Augustus nog met vacantie zijn, kunnen hun salaris in ontvangst nemen op Maandag 29 Augustus in de wachtkamer Medische Dienst tussen 15 en 16 uur.

Wilt U er rekening mede houden dat het NIET mogelijk is vóór de fabrieks-vacantie salarissen of voorschotten over Augustus te verstrekken?

Solex cursurs

Nu deze cursurs weer tot het verleden behoort, willen wij langs deze weg, na-mens de cursisten, Directie en instruc-teurs onze dank voor dit initiatief bren-gen.

In ongeveer drie maanden zijn 250 Solexcursisten op een zeer aanschouwe-lijke en populaire wijze ingewijd in de

geheinen van ons trouwe vervoermid-del.

Mocht de Solex ons nu eventueel in de steek laten, dan kunnen wij dank zij deze lessen, de fout opsporen en weer verhelpen, hoewel wij natuurlijk hopen, dat U het geleerde maar heel zelden in praktijk behoeft te brengen.

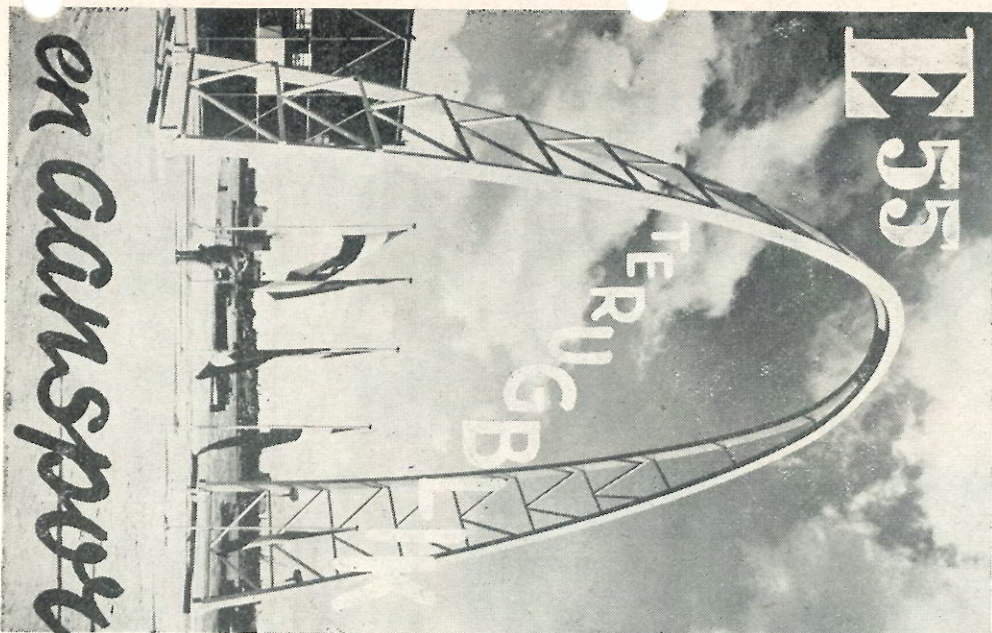
Een cursist.

Nr. 433

30 Juli 1955

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG UTRECHT HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielfabriek N.V.

en aanschouwing!

Een bezoek aan de E 55 kan verschillende bedoelingen hebben.

Kijkspel

an 18 Mei tot 3 September, 108 dagen lang, kunnen land-geenoot en vreemdeling in Rotterdam van een boeiend, ja fascinerend, kijkspel genieten. Zelfs zoveel is er in de tal-loze hallen en paviljoens en in de buitenlucht te zien, dat men zich een bezoeker zou kunnen indenken die iedere dag zijn aandacht beperkt tot één der 101 onder afzonderlijke nummer in de catalogus vermelde tentoonstellingen en ge-legenheden tot vermaak. En of hij dan met recht zou kunnen beweren alles gezien te hebben? Wij wagen het te betwijfelen!

Want zo boeiend en zo veelzijdig is het gebodene, dat dit eerder herinneringen op-roept aan de sprookjes van de 1001 nacht dan dat men er binnen 93 werkdagen op-zou zijn uitgekoken. Lijkt U dit overtuigen? Dan hebt U vast nog niet na 18 Mei het vroegere „Dijzichte“ en het fraate „Purke“ betreden, nu van een kaartje voorzien de monumentale entree te zijn gepasseerd.

Een entree, overweld door een zeil van 75 x 22,5 meter, dat eif meter hoog in de lucht zweeft „als een vliegend ta-pijf“, zoals de catalogus het noemt. Deed U dat wel, dan zal het U waarschijnlijk gegaan zijn als ons: veel te lang in verhouding tot de tijd die U voor het geheel had uitgebro-ken werd Uw aandacht reeds door de allereerste paviljoens opgeëist.

Na in „Nederland in de Wereld“ nog eens goed tot U te hebben doen door-dringen dat het land, hetwelk hier zijn weten en kunnen manifesteert, maar een heel klein deeltje van de aarde uit-maakt, zult U worden geboeid door het zeer vele dat op hoogst attractieve wijze te aanschouwen valt op het ge-bied van de tijdmeting.

Hoe gelukkig is op zichzelf reeds deze rangschikking. De E 55 boogt een indruk te geven van hetgeen Ne-derland in tien jaar tijds presteerde. Welken zo was de gedachtegang der organisatoren, laten wij ons dan eerst bezinnen op de vragen wat Nederland betekent in ruimtelijk opzicht en wat de tien sedert onze bevrijding verlopen jaren in de tijd.

De nauwgezette bezoeker zal er ze-ker in slagen de draad die op deze wijze langs alle inzendingen is geleid — de verdeling is groot het begrip visuele rijm te introduceren! — bij zijn rondwandelingen te onderkennen. De meer oppervlaktig ingestelde of over weinig tijd beschikende tentoonstel-lingssanger zal ook zonder de onder-linge samenhang steeds helder voor-ogen te hebben zoveel van zijn gading vinden, dat hij misschien reeds bij zijn rondwandeling in de voorwereld van miljoen jaren terug plotseling tot het beset komt reeds niet minder dan een uur geleden zijn bezoek te zijn begon-nen.

Een ongemeen boeiend kijkspel, zie-daar het eerste facet van het groote geheel dat in Rotterdam door bekwa-me organisatoren, architecten en tal-loze andere medewerkers werd opge-bouwd.

Wetenswaardigheden.

nder de duizenden die dage-lijks één der ingangen bin-nemen, zullen er zeker ook zijn die met hun bezoek (het hoeveelste al?) meer beogen dan een min of meer opper-vlaktige totaalindruk.

Zij vormen de tweede categorie van bezoekers: de „specialisten“, die nog eens extra terugkomen om één of meer afdelingen met bijzondere aan-dacht te bekijken.

wordt vervolgd op pag. 3

VAN DEN BLEEK, zilveren jubilaris

7 AUGUSTUS AANSTAANDE zullen wij het feit herdenken, dat onze Van den Bleek 25 jaar geleden zijn intrede deed bij Van der Heem N.V.

Ik schrijf hier ONZE Van den Bleek, omdat ik hem altijd beschouw als een der meest trouwe en toegewijde leden der Van der Heem-gemeenschap, een man, die altijd voor iedereen klaar staat en op wie men nimmer tevergeefs een beroep doet.

Als chef van de afdeling Verkoop was hij voor mij een gewaardeerde assistent, wiens grondige kennis van het bedrijf en innemende manieren tegenover buitenvereld en medewerkers van grote waarde bleken.

Dat hij twee jaar geleden de bureaustoel verwiisselde voor de auto en daarin sedertdien Van der Heem N.V. vertegenwoordigt bij de verkoop van onze tweede-merkproducten, betekende voor hem de vervulling van een reeds lang gekoesterde wens.

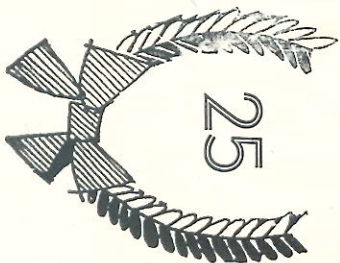
De vergelijking dringt zich op met een militair in administratieve dienst, die overplaatsing vraagt naar de troep om aan het front in de voorste gelederen te kunnen vechten.

Hoe ingrijpend deze wijziging van zijn taak ook scheen, de aard van zijn tegenwoordig werk was hem ook toen reeds allerminst onbekend.

Vóór de oorlog was hij namelijk al belast met de verkoop van onze H&B-versterkers en -omroepinstallaties.

Nu evenzeer als toen heeft hij geleghenheid zijn karaktereigenschappen en commerciële kwaliteiten ten volle te ontplooien.

Tijdens de oorlog — van de tijd daarvoor kan ik nauwelijks meerpren — maakte hij deel uit van een groepje medewerkers, dat alle distributieaanleggenheden verzorgde en ook toen was het

werd, was hij ondanks zijn „gevaarlijke leeftijd“ altijd op het appel en altijd stond hij klaar om collega's te helpen.

Hoe ver die tijd ook nog in het ver-schiet schijnt te liggen, eenmaal zal ook voor de jubilaris de pensioengerechtig-de leeftijd aanbreken. Jammer genoeg kan ik hem daarom niet nog eens 25 jaar bij onze onderneming toewensen, maar dat het er nog zeer vele zullen zijn, hopen wij allen van harte.

Beste Van den Bleek, blijf je werk vervullen op dezelfde wijze als tot dus-ver, dat wil zeggen op de manier waar-mee je het door je karakter-eigenschap-pen, je fier en je vertrokkenheid aan on-ze zaak, van een jong broekje hebt ge-brucht tot een zeer gewaardeerde mede-werker op een belangrijke post.

GUSSENHOVEN.

NIEUWE PAUZEREGELING MAANWEG

Zoals bekend geacht mag worden, wordt direct na de fabrieksvacantie door de afde-lingen van pauze gewisseld. Dit betekent dus, dat ieder die nu de eerste pauze heeft, dan de tweede pauze krijgt en omgekeerd.

Wij zitten echter met de moeilijkheid, dat beide pauzes niet even sterk bezet zijn, waar-door er in de ene pauze plaatsen over zijn, terwijl wij in de andere pauze plaatsen te kort komen.

In overleg met de Ondernemingsraad en met vertegenwoordigers van enkele afdelingen is besloten de volgende pau-ze-indeling aan te houden

met ingang van 23 Augustus 1955:

1e PAUZE

Voor iedereen, die werkt in: het Tel-co-gebouw, de Zagerij, de Meubelmak-rij, de Plaatbewerking, de Draaierij, de Stofzuigmontage, de Solexmotor-Mon-tage, de Expeditie, de Interne Trans-portdienst, de Autodienst, de Magazij-nen (met uitzondering van het Monta-ge-magazijn) en de afdeling Solex-ser-vice.

2e PAUZE

Voor iedereen, die werkt in: de afd. Gereedschapmakerij, de Bedrijfsschool, de Machineploeg, de afd. Montage, de afd. Wikkel, de afdelingen van het Kan-toor 4e verdieping, de afdelingen van het Kantoor 3e verdieping en de afd. Huis-vesting.

VERVOLG VAN PAG. 1

Ook voor vakmensen immers — of zij nu econoom zijn dan wel chemicus, verkeersdeskundige of agrariër — biedt Kleiboers schepping zoveel mo-geijkheden tot verrijking van kennis en inzicht dat het peil van menige jaarbeurs of specialistische tentoon-stelling wordt geëvenaard. In het bij-zonder gaan daarbij onze gedachten uit naar de mensen uit het onderwijs in al zijn schakeringen (zie de „Brug-der-Kennis“), die hier zeker nieuwe aanknopingspunten zullen vinden.

Of trekt het U soms niet aan (om maar enkele voorbeelden te noemen) in de T.V.-studie een uitdending bij te wonen, zelf een elektrische trein of Diesellocomotief te bedienen of n een echte mijngang te lopen?

Amusement.

Degenen onder de (tot dusver-re) ruim 1 miljoen bezoek-ers die door luchtvaartiger bedoelingen werden gedre-ven, zullen evenmin bedro-egen zijn uitgekomen. Ook als vermaak-centrum immers vindt de E55 zijn weerga niet. De 500 m lange kabelbaan verschaft tienduizenden hetzelfde spor-

tieve genoeg als een Sesselflirt in Oostenrijk. De Paradisbootjes blijken op de Rotterdamse Toerverbeek geens-zins een minder succes dan in 1939 op de Zürliche „Landi“.

De Unifesti, middelpunt van het grote energiefeest zoals de catalogus het noemt, wordt niet ten onrechte de bezoekers aangekondigd als een „in-ternationaal feest van sport, muziek, dans, zang en folklore met velelei at-tracties“.

Voor een paar dubbeltes kunt U van een prachtige uitzicht over Rotter-dam genieten, gezeten in een „Wereld-gonde“, die aan een kolossale stalen mast 40 meter boven het terrein wordt opgehesen.

U kunt.....; neen, laten wij de op-somming maar staken, want wij moe-ten onvolledig blijven. Zo boe-end en leerzaam als de eigenlijke „tentoon-stelling“ is, zo gevarieerd en origineel is het amusementsgedeelte.

Terugblik.

M et welke ogen men de E55 ook wil bezien voor alles beoogde zij te zijn en is zij geworden een manifestatie van Nederlandse energie, van de vele positieve krachten in ons volk, die het mogelijk maakten het materiële en geestelijke dieptepunt van voorjaar 1945 te doen verkeren in de nieuwe welvaart van thans! En dit ondanks de nationale ramp die ons in 1953 an-dermaal trof.

Hoewel op de Geologische Klok in het vierde paviljoen zelfs niet een fractie van een „seconde“ uitmakende, vormen in het menselijk leven 10 ja-ren toch reeds een dusdanige lange tijd, dat wij maar al te zeer geneigd zijn te vergeeten welke immense taak ons volk in 1945 wachtte. In Rotter-dam, juist de in de oorlog het zwaarst getroffen onder onze grote steden en sedertdien weer het toonbeeld van daadkracht en herstel, vindt men even-wel tot begin September ruimschoots gellegenheid een vergelijking tuss-en beide jaren te trekken. Náást een ge-deelte van de oude, vernielde Moerdijk-brug, prijkt een spant van de nieuwe.

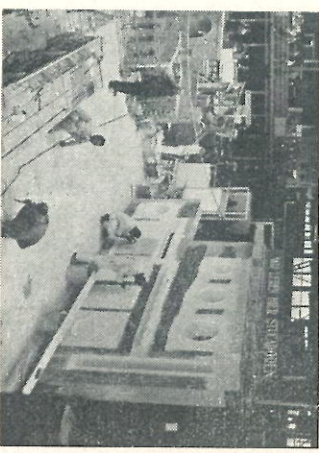
Foto's en maquettes van het huidige Schiphol dwingen extra bewondering af bij aanschouwing van de evenzeer aanwezige afbeeldingen der verwon-ten staalmassa's, die de luchthaven bij de bevrijding restten.

Kortom op velerlei gebied naast de toestand van heden een hernieuwde richt!..

Zó beschouwd, zal deze manifestatie van Nederlands Energie zeker niet na-laten rijpe vruchten af te dragen als (ook tentoonstelling-technisch bijzon-der goed geslaagde) demonstratie van het vele waar toe ons volk in eendrach-tige samenwerking in straat was en is. confrontatie met het verleden, een ver-gelijking die bij meniggen met een variant op J.P. Coen de gedachte zal wekken „Daar werd wat groots ver-richt.“

Aansporing.

D ergelijke gevoelens van vol-daamheid, hoe gerechtvaardigd deze dan ook al zijn mogen, dienen evenwel naar onze stellige overtuiging, niet de slofndruk te vormen, die de bezoeker mee naar huis neemt.

Voor ons allen en voor Nederlands jeugd in de eerste plaats dient E55 een aansporing te zijn tot verdere acti-viteit. Immers het wiel van de tijd draait steeds verder en het getijdt meer van realisme en plichtsbet dan van pessimisme indien men rekening houdt met de waarschijnlijkheid dat de toekomst nieuwe moeilijkheden voor ons volksbestaan in zich verborgen houdt.

Het in tien jaren gepresteerde zij daarom ons allen een aansporing tot voortgezette krachtontplooiing alsme-de een vingervijzing indien te eniger-tijd onverhoopt de opgaande lijn van de jaren na '45 weer mocht ombuigen. Dán zouden wij uit het resultaat der tien thans achter ons liggende jaren nieuwe krachten kunnen putten en daarin de opwekking bewaarheid vin-den van dezelfde grote figuur uit onze geschiedenis, die wij reeds aanhaalden:

„Siet wat een goede courage vernach.
? Sal waarrichtig wel geen!“

